Multimea (SET)

O mulțime ("set") este un container cu ajutorul căruia se poate reprezenta o colecție finită de elemente distincte. Altfel spus, într-o mulțime elementele nu se pot repeta, există o singură instanță a unui element. O altă caracteristică a mulțimii este faptul că într-o mulțime nu contează ordinea elementelor.

Mulțimea are toate operațiile specifice **Colecției**, cu observația că operația adăugare într-o mulțime are specificație diferită față de operația de adăugare într-o colecție (într-o mulțime elementele trebuie să fie distincte).

Tipul elementelor din mulțime, **TElement**, ca și într-o colecție, dealtfel, suportă cel puțin operațiile de: atribuire (←) și testarea egalității (=).

Spre exemplu, o mulțime de numere întregi ar putea fi: $m = \{1, 2, 3, 5, 4\}$.

Caracterul finit al unei mulțimi ne permite (totuși) indexarea elementelor sale, ceea ce face ca la nivelul reprezentării interne, mulțimea \mathbf{M} să poată fi asimilată cu un vector m_1 , m_2 ,..., m_n (chiar dacă ordinea elementelor dintr-o mulțime nu este esențială).

Pentru a putea preciza modul în care se vor efectua operațiile pe mulțimi, vom defini structura de *submulțime*. Aceasta se poate realiza cu ajutorul unui vector format din valorile funcției caracteristice asociate submulțimii.

Dacă M este o mulțime, atunci submulțimea $\mathbf{S} \subseteq \mathbf{M}$ va avea asociat vectorul $\mathbf{V}_{\mathbf{S}} = (s_1, s_2, ..., s_n)$ unde

$$s_i = \begin{cases} 1, & daca \ m_i \in S \\ 0, & daca \ m_i \notin S \end{cases}$$

Operațiile pe submulțimi pot fi acum definite prin intremediul operațiilor pe vectorii caracteristici asociati.

Fie S1, S2⊆M două submulțimi ale mulțimii M. Atunci:

a) S1 \cup S2 (reuniunea celor două submulțimi) va fi caracterizată de vectorul V obținut din V_{S1} și V_{S2} efectuând operația logică " \vee " (sau) element cu element

\vee	0	1
0	0	1
1	1	1

b) S1 \cap S2 (intersecția celor două submulțimi) va fi caracterizată de vectorul V obținut din V_{S1} și V_{S2} efectuând operația logică " \wedge " (sau) element cu element

\wedge	0	1
0	0	0
1	0	1

Ca urmare, orice alte operații cu submulțimile unei mulțimi pot fi imaginate ca operații logice asupra vectorilor atașați.

În continuare, vom prezenta specificația Tipul Abstract de Date Mulțime.

```
domeniu
```

pre: m∈M

```
\mathcal{M}=\{\mathbf{m} \mid \mathbf{m} \text{ este o mulțime cu elemente de tip } \mathbf{TElement}\}
operații (interfața TAD-ului Mulțime)
        creează(m)
                pre: -
                post:m∈M, m este multimea vidă (fără elemente)
        adaugă(m, e)
                pre: m \in \mathcal{M}, e \in TElement
                post: m' \in \mathcal{M}, m' = m \cup \{e\}
                {e se "reunește" la mulțime, adică se va adăuga numai dacă e nu mai apare în mulțime.}
                {se poate returna adevărat dacă elementul a fost adăugat}
        sterge(m, e)
                pre: m∈M, e∈TElement
                post: m' \in \mathcal{M}, m'=m-\{e\}
                {se șterge e din m}
                {se poate returna adevărat dacă elementul a fost șters}
        caută(m, e)
                pre: m \in \mathcal{M}, e \in TElement
                post: cauta= adevărat
                                                 dacă e∈m
                              fals
                                                 în caz contrar
        dim(m)
                pre: m∈M
                post: dim= dimensiunea mulțimii m (numărul de elemente) \in \mathcal{N}
        vidă(m)
                pre: m∈M
                post: vida= adevărat
                                                 în cazul în care m e mulțimea vidă
                             fals
                                                 în caz contrar
        iterator(m, i)
```

post: $i \in I$, i este un iterator pe mulțimea m

distruge(m)

pre: m∈**M**

post: mulțimea m a fost 'distrusă' (spațiul de memorie alocat a fost eliberat)

Accesarea elementelor mulțimii se va face în aceeași manieră ca la colecție, folosind iteratorul pe care-l oferă mulțimea.

<u>Observație.</u> În cazul în care elementele din mulțime sunt de tip **TComparabil**, elementele pot fi memorate în ordine (în raport cu o anumită relație de ordine, de ex. \leq), pentru a reduce complexitatea timp a unor operații.

Modalități de implementare ale mulțimilor:

- tablouri (dinamice);
- vectori booleeni (de biţi);
- liste înlănțuite;
- tabele de dispersie;
- arbori binari (de căutare echilibrați).